

тя сама минаваше за добра музикантка и при едно пътешествие откри малко момче, което свиреше прекрасно. Тя го взе, даде го на най-добрите майстори от придворната музика и само за една година то стана първата им сила. Много причини имаше за да ненавижда Орфея. Сега тя чакаше само за да види как любимецът на баща ѝ ще се провали. „Аз ще дойда“, каза тя на баща си, „и ще дойда само за да ти кажа пред всички, че си се излъгал в това диваче“. „Кажи“, отвърна владетелят, уверен, че никога няма да каже това.

Около владетелското семейство бяха наредени най-близките придворни и роднини, сетне сановниците, съветниците и управителите, висшите служители, техните близки, и най-сетне, в дъното на салона, бяха наредени придворните музиканти. Те чакаха с крайно нетърпение да чуят малкото момче. И всички до един бяха уверени, че то ще се провали. Те се чудеха, как така някакво пастирче от някакви далечни и затънтени планини ще излезе да свири пред най-отбраната дворцова публика преди те, старите признати майстори, да го бяха изпитали и подготвили.

Ония сановници и съветници, които придружаваха владетеля до Големия извор в Орфеевите планини, се мъчеха да убедят своите съседи, че това момче е едно невиждано дарование и че щом засвири, всички ще занемаят и ще се забравят. Жените около тях проточваха любопитно шии, но се усмихваха недоверчиво. Чак пък до толкова — да занемаят и да се забравят! Наистина, владетелят и неговите придружници са решили да се подиграят с най-отбраната публика на столицата, с най-големите любители и познавачи на хубавата музика.